

ἡμεῖς, ἡμεῖς ἂν ἐνεργοῦντες ἦμεν· νῦν δὲ τοῦτο μὲν οὐκ
 ἐσμέν, ἢ δὲ τοῦ νοοῦντος ἐνέργεια· ὥστε ἐνεργοῦντος
 ἐκείνου ἐνεργοῖμεν ἂν ἡμεῖς.

30

10. Λανθάνει δὲ ἴσως τῷ μὴ περὶ ὀτιοῦν τῶν αἰσθητῶν·
 διὰ γὰρ τῆς αἰσθήσεως ὥσπερ μέσης περὶ ταῦτα ἐνεργεῖν
 δοκεῖ καὶ περὶ τούτων. αὐτὸς δὲ ὁ νοῦς διὰ τί οὐκ ἐνεργήσει
 καὶ ἢ ψυχὴ περὶ αὐτὸν ἢ πρὸ αἰσθήσεως καὶ ὅλως ἀντι-
 λήψεως; δεῖ γὰρ τὸ πρὸ ἀντιλήψεως ἐνέργημα εἶναι, εἴπερ 5
 τὸ αὐτὸ τὸ νοεῖν καὶ εἶναι. καὶ ἔοικεν ἢ ἀντίληψις
 εἶναι καὶ γίνεσθαι ἀνακάμπτουτος τοῦ νοήματος καὶ τοῦ
 ἐνεργοῦντος τοῦ κατὰ τὸ ζῆν τῆς ψυχῆς οἷον ἀπωσθέντος
 πάλιν, ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ περὶ τὸ λεῖον καὶ λαμπρὸν
 ἠσυχάζον. ὡς οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις παρόντος μὲν τοῦ 10
 κατόπτρου ἐγένετο τὸ εἶδωλον, μὴ παρόντος δὲ ἢ μὴ οὕτως
 ἔχοντος ἐνεργεία πάρεστιν οὐ τὸ εἶδωλον ἦν ἂν, οὕτω καὶ
 περὶ ψυχὴν ἠσυχίαν μὲν ἄγοντος τοῦ ἐν ἡμῖν τοιούτου, ᾧ
 ἐμφαίνεται τὰ τῆς διανοίας καὶ τοῦ νοῦ εἰκονίσματα,
 ἐνορᾶται ταῦτα καὶ οἷον αἰσθητῶς γινώσκεται μετὰ τῆς 15
 προτέρας γνώσεως, ὅτι ὁ νοῦς καὶ ἢ διάνοια ἐνεργεῖ.
 συγκλασθέντος δὲ τούτου διὰ τὴν τοῦ σώματος ταραττο-
 μένην ἀρμονίαν ἄνευ εἰδώλου ἢ διάνοια καὶ ὁ νοῦς νοεῖ καὶ
 ἄνευ φαντασίας ἢ νόησις τότε· ὥστε καὶ τοιοῦτον ἂν τι
 νοοῖτο μετὰ φαντασίας τὴν νόησιν γίνεσθαι οὐκ οὔσης 20
 τῆς νοήσεως φαντασίας. πολλὰς δ' ἂν τις εὔροι καὶ
 ἐγρηγορότων καλὰς ἐνεργείας καὶ θεωρίας καὶ πράξεις,
 ὅτε θεωροῦμεν καὶ ὅτε πράττομεν, τὸ παρακολουθεῖν ἡμᾶς